

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: گیدئون لوی
برگردان: بهروز عارفی
۱۰ فبروری ۲۰۲۴

**هآرتس: حیثیت اسرائیل خدشه دار خواهد شد،
حماس خود را برنده اعلام خواهد کرد، اما جنگ پایان خواهد یافت!**

اسرائیل، مفاد توافق جدید با حماس را “هزینه ای دردناک” معرفی می کند. این نظریه بر این فرض استوار است که هر چه برای حماس خوب است قاعدتاً باید برای اسرائیل بد باشد و هر چه برای فلسطینی ها بد است، برای ما [اسرائیلی ها] خوب است: یک بازی مجموع-صفر [یعنی باخت یکی معادل با بُرد دیگری است]

اسرائیل خود را متقاعد کرده است که نباید توافقی را امضاء کند که به هیچ وجه به نفع حماس باشد. چنین کاری برای اسرائیل مهلك خواهد بود و فقط هزینه دردناکی خواهد داشت.

ما نباید این فرض ها را بپذیریم. در یک تفاهم نامه مقوله هائی وجود دارد که می تواند بر هر دو طرف اسرائیل و حماس سودمند باشد. “هزینه” همیشه واقعاً یک بها نیست. همیشه آنقدر دردناک نیست که می خواهند ما هم باور کنیم.

آزادی زندانیان امنیتی فلسطینی و توقف جنگ به سود حماس خواهد بود. احتمال دارد که به نفع اسرائیل نیز باشد. در هر صورت، هر جایگزین دیگری برای اسرائیل بسیار بدتر خواهد بود. حماس گروگان های خود را بدون قید و شرط آزاد نخواهد کرد، همانطور که اسرائیل اسیرانش را بدون دریافت چیزی در عوض، آزاد نخواهد کرد و اکنون هزاران نفر از آنان را در اختیار دارد.

درسی که اسرائیل به فلسطینی ها داده است، این است که تنها با مبادله زندانیان با گروگان ها می توانند آزادی زود هنگام اسیران شان را از زندان های اسرائیل به دست آورند. به هر حال، هر دو طرف گروگان دارند: بسیاری از زندانیان فلسطینی را از رختخواب شان بیرون کشیده اند و هرگز آنان را در هیچ دادگاهی محاکمه نکرده اند. زندان های اسرائیل مملو از زندانیان امنیتی است که خلاف روش تبلیغاتی رسانه ها، همگی "تروریست هائی با دستان آغشته به خون" نیستند.

در میان آنها زندانیان سیاسی رژیمی وجود دارد که فلسطینیان را از هر نوع فعالیت تشکیلاتی منع می کند. بسیاری دیگر به جرم های کم اهمیت و به مجازات های سخت محکوم شده اند. اگر بازهم برای اثبات وجود آپارتاید اسرائیل نیاز به سند باشد، این نظام قضائی جداگانه برای یهودیان و فلسطینیان، کافی است.

در زندان های اسرائیل، قاتلان فلسطینی منفوری نیز وجود دارند. اما بسیاری از آنها زمان محکومیت خود را گذرانده اند و استحقاق دارند که روزی آزاد شوند، درست مانند سایر محکومان یهودی. آزادی کهنه سربازان سالخورده مبارزات مسلحانه فلسطین، هیچ آسیبی به اسرائیل نخواهد رساند.

حتی کسانی وجود دارند که آزادی شان به نفع اسرائیل می باشد، نخستین و برجسته ترین آنان، مروان برغوتی است، اما نه فقط او. اگر اسرائیل به طور جدی علاقه مند به یافتن مخاطبی برای دگرگون کردن واقعیت جنگ های بی پایان باشد، می تواند مخاطبش را در پشت میله های زندان های اسرائیل پیدا کند. نسل آینده رهبران فلسطینی در زندان های اسرائیل، از مگدا تا نفاح به سر می برند.

در درازای تاریخ، مبارزات آزادیبخش، از جمله مبارزات مردم یهود، رهبران شجاعی را به وجود آورده که از زندان فاتحان شان بیرون آمدند. خانواده های یهودی سال ها پیش عزیزان خود را از دست داده اند، غمگین خواهند شد. آنان با آزادی قاتلان موافق نیستند. این قابل درک است، اما آن ها مطمئناً حق ندارند که صلاحدید اسرائیل را تحمیل کنند.

عاقلانه ترین اقدامی که اسرائیل، می بایست از مدت ها پیش انجام می داد، آزادی داوطلبانه زندانیان امنیتی به عنوان یک نشانه بود و نه صرفاً به صورت دادن امتیازی در مذاکرات. اما هیچ بختی وجود ندارد که این اتفاق رخ دهد – این کار بیش از تصور، هوشمندانه است. آزادی ۱۵۰۰ زندانی، همان طور که حماس می خواهد، نه فاجعه است و نه دردناک. گروگان ها را به خانه برمی گرداند. فاجعه و درد، زمانی ایجاد می شود که آنان نجات نیابند.

همچنین، پایان دادن به این جنگ نفرت انگیز، که اسرائیل بدون دستیابی به هدف هایش، انسانیتش را در آن از دست می دهد، یعنی پایان دادن به کشتار و ویرانی بی رویه ای که نظیرش را تنها در دهشتناک ترین جنگ ها دیده ایم، نه یک فاجعه است و نه دردناک!

حیثیت اسرائیل واقعاً خدشه دار خواهد شد، حماس خود را برنده جنگ اعلام خواهد کرد – یک برنده ای مظنون اما به هر حال، یک برنده (بماند که پیشاپیش در ۷ اکتوبر خود را برنده اعلام کرده بود). حتی اگر بنیامین نتانیاهو به "پیروزی کامل" برسد که البته هرگز رخ نخواهد داد، حماس جنگ را برده است. بنابراین بهتر است به آن پایان داده شود.

ضروری است که الگوها و شعارهای خسته کننده ای را که به خورد اسرائیلی ها داده اند، کنار بگذاریم و با آرامش به پرسش های اساسی بیندیشیم: آیا واقعاً چنین معامله ای بد است؟ از چه جهتی؟ آیا راه حل بهتری وجود دارد؟

منبع: هارتس